

Ім'я батька

До книжки віршів відомої польської поетки Анни Фрайліх, що від 1969 року мешкає в Нью-Йорку, увійшли вибрані твори з кількох попередніх книжок, що видавалися в Польщі та за її межами. Високо поцінована Чеславом Мілошем та Віславою Шимборською, поезія авторки своєрідно поєднує польські, американські та єврейські мотиви, перетворюючи біографію, місце і час на важливі деталі поетики та способи розмовляти зі світом тонкими натяками. В центральному творі «Ім'я батька» зосереджено трагізм, іронію та єврейське світовідчуття незатишності, що зосереджені у простих питаннях без відповідей. Уклав та переклав книжку Василь Махно.

*

Анна Фрайліх – поетка, прозаїкня, літературознавиця. Народилася в 1942 році в киргизькому місті Ош. Батьки походили зі Львова. У 1969 емігрувала з Польщі до США. Навчалася у Варшавському та Нью-Йоркському університетах. Викладала польську мову та літературу в Колумбійському університеті. Авторка багатьох поетичних збірок, зокрема «В листопадовому сонці» /*W słońcu listopada* (2000), «Знову мене шукає вітер» /*Znów szuka mnie wiatr* (2001), «Є човен і є пристань» /*Łodzia jest i jest przystanią* (2013). У Франції, США, Італії та Іспанії виходили у перекладі її збірки *Le vent, à nouveau me cherche* (2003) *Between Dawn And The Wind* *Pomiędzy świtem i wiatrem* (2006), *Un oceano tra di noi-Ocean między nami* (2018). *El Tiempo no es un Collar de Perlas*» (2021). Опублікувала збірку оповідань *Laboratorium* (2010), збірки есеїв *Czesław Miłosz. Lekcje* (2011), *The Ghost of Shakespeare. Collected Essaus*. Edited and with and Afterword by Ronald Meyer. (2021), монографію *The Legacy Of Ancient Rome In The Russian Silver Age* (2007), виступила редакторкою збірки «*Between Lvov New York and Ulysses' Ithaca. Józef Wittlin Poet, Essayist Novelist*» (2001). Лавреатка нагороди поетичного конкурсу «*Głosu Szczecińskiego*» (1959), нагороди Фундації Косцельських (1980), Фундації Владислава і Неллі Тужанських (2003), Об'єднання Поляків на Чужині за творчий доробок (2015). Нагороджена орденом «За заслуги перед Польщею» (2002), ювілейною медаллю Католицького університету в Любліні (2019), медаллю Щецинського університету (2020), *Susanne Lotarski Distinguished Achievement Award* Польського Наукового Інституту в Америці (2021).

*

Василь Махно — поет, прозаїк, есеїст, перекладач. Автор поетичних збірок «Схима» (1993), «Самотність Цезаря» (1994), «Книга пагорбів та годин» (1996), «Лютневі елегії та інші вірші» (1998), «Плавник риби» (2002), «38 віршів про Нью-Йорк та дещо інше» (2004), «*Cornelia Street Cafe: нові та вибрані*

вірші 1991–2006» (2007), «Зимові листи» (2011), «я хочу бути джазом і рок-н-ролом» (2013), «Ровер» (2015), «Єрусалимські вірші» (2016), «Паперовий міст» (2017), «Поет, океан і риба: вибрані вірші 1993–2018» (2019). Оpubлікував книжку оповідань «Дім у Бейтінґ Голлов» (2015), роман «Вічний календар» (2019) та чотири збірки есеїстики «Парк культури та відпочинку імені Ґертруди Стайн» (2006), «Котилася торба» (2011), «Околиці та пограниччя» (2019) та «Уздовж океану на ровері» (2020). Видав переклади польських поетів Збіґнєва Герберта «Струна світла» (1996) та Януша Шубера «Спійманий у сіть» (2007). Твори Василя Махна перекладено багатьма мовами: польською, англійською, сербською, німецькою, грузинською, вірменською, російською, румунською, словенською, малайямською, литовською, чеською, португальською, іспанською, їдиш та іврит та ін., а окремими виданнями виходили в Ізраїлі, Німеччині, Польщі, Румунії, Сербії та США. Лауреат літературних премій Фонду Петра і Лесі Ковалевих (2009), Міжнародної сербської премії «Повеље Мораве» (2013), «Книга року ВВС» (2015) та Міжнародної українсько-єврейської премії «Зустріч» (2020). З 2000 року мешкає у Нью-Йорку.

*

Я спостерігаю за розвитком Анни Фрайліх роками. Вона надзвичайна поетка. Чеслав Мілош

Дякую Тобі за усі вірші. Особливо за ті, що найдужче говорять про «роздвоєння» Твого життя, долі... І ще особливо за маленький шедевр Tanatos і Egos. Віслава Шимборська. З листа до Анни Фрайліх від 27 липня 2001 року.

Чутливість – поетична територія Фрайліх. Ян Котт

Поезія Анни Фрайліх – це поезія діалогу між вітром і деревом, бурею і спокоєм, між тим, що є зовнішнім, змінним, динамічним і тим, що становить незмінну суть життя. Ярослав Андерс

У Анни Фрайліх... вирафінована гра з мовою, що спирається на незвикле зіставлення слів та значень. Войцех Ліґенза з рецензії на збірку «Є човен і є пристань»

Anna Frajlich

ІМІЄ ОЈСА

Анна Фрайліх

Василь Махно

ІМ'Я БАТЬКА

Anna Frajlich
IMIĘ OJCA

Анна Фрайліх
ІМ'Я БАТЬКА

Seder	/	Седер
Nowojorskie elegie	/	Нью-Йоркські елегії
Bez adresu	/	Без адреси
«Elegie...»	/	«Елегія...»
Spotkanie z Bellą Achmadulina	/	Зустріч з Белою Ахмадуліною
Wielkanoc w Nowym Jorku	/	Великдень у Нью-Йорку
Memento mori	/	Memento mori
Ewa	/	Єва
Nad listami Brunona Schulza	/	Над листами Бруно Шульца
Spotkanie z Lacombe Lucien	/	Зустріч з Лакомбом Люсьєном
Na kamiennej łodzi	/	У кам'яному човні
Tu jestem	/	Тут я
Z pogranicza	/	З пограниччя
Klon	/	Клен
W podróży	/	Під час подорожі
Odwiedziny w szpitalu	/	Відвідини в лікарні
Elegia o kaflowym piecu	/	Елегія про хахляну піч
Myślenie pod słońcem	/	Роздуми під сонцем
Metamorfozy	/	Метаморфози
Zazdrość	/	Заздрість
Powrót	/	Повернення
Elżbiecie S.	/	Ельжбеті С.
Sen o Lwowie	/	Сон про Львів
Niezapominajki (Saga)	/	Незабудки (Сага)
Łyżeczka kawy	/	Ложечка кави
Księżniczka na ziarnku grochu	/	Принцеса на горошині
Nowy Jork	/	Нью-Йорк
Pokuta	/	Покута
O piwnicy, jabłkach i poetach	/	Про пивницю, яблука і поетів
Wiersze izraelskie	/	Ізраїльські вірші
Rozmowa z Janem Kotttem	/	Розмова з Яном Коттом
O poezji	/	Про поезію
Prawo moralne	/	Моральне право
Imię ojca	/	Ім'я батька
Від перекладача		
Бібліографія видань Анни Фрайліх		

Seder

W obcojęzyczną ciszę
nienazwanych ulic wpisani
stołów nie zastawiamy
i nie czcimy Boga
nasz pośpiech jest pośpiechem zagubionej drogi
w milczeniu leżą zmarli
bez naszej modlitwy
wiosna budzi nas światłem odbitym
o kamień
w tę noc kielich stawiamy
napęczniony winem
— prorok do innych spiesząc
nasze drzwi omija

1971

Седер

У чужомовній тиші
серед безіменних вулиць
не застеляємо столів
і не шануємо Господа
наша метушня в усвідомленні втраченого шляху
мовчазно покаяться мертві
без наших молитов
весна пробуджує нас світлом відбитим
від каменю
в ту ніч наповнюємо
келих вином
— але пророк поспішаючи до інших
минає наші двері

1971

Nowojorskie elegie

I

Wiosnę w ciebie wpisuję
choć już pełnia lata
a na obrzeżu liści
rdzawe żyłki wschodzą —
psalm zamiast Księgi Hioba
i szukam cię w tłumie
jak gdybyś odpowiedzią był
wśród gorzkich pytań
a jesteś tylko chwilą
która nie nadchodzi
i znikasz za dotknięciem.

II

Ulice wciąż są nagrzane
moją myślą o tobie
i ruch na chodnikach wielki
jakby w oczekiwaniu
że wyjdiesz mi dziś naprzeciw
róże w różnych kolorach
na klombach i pod murami
— ale jakże nietrwałe —
wiosną o nich mówiłeś
a kwitną jeszcze i kwitną
gdy obok przechodzimy
ty z jesiennym katarem
ja z lękiem
że wszystko minie.

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка,
повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ